

contacts et de s'adresser à la clientèle en faisant référence aux anciennes fonctions exercées.

O.V.B.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

*Régine Feltkamp*³, *Milan Godin*⁴ en *Elisabeth Wellekens*⁵

Wetgeving/Législation

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1423/2013 van de Commissie tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot openbaarmaking van eigenvermogensvereisten voor instellingen overeenkomstig verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en van de Raad (Pb.L. 31 december 2013, afl. 355, inwerkingtreding 20 januari 2014)

FINANCIËEL RECHT

Europees financieel recht – Financiële instellingen en tussenpersonen – Transparantie

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Institutions et intermédiaires financiers – Transparence

Deze verordening stelt uniforme standaarden vast voor de openbaarmaking van eigenvermogensvereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen ingevolge artikel 437, 1., onder a), b), d) en e), en ingevolge artikel 492, 3. van verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (Pb.L. 27 juni 2013, afl. 176) teneinde te zorgen voor de uniforme toepassing van voormelde verordening. Deze standaarden, die vanaf 31 maart 2014 van toepassing zullen zijn, betreffen:

- 1) een methodologie voor balansafstemming;
- 2) een standaardformulier en publicatie-instructies voor de belangrijkste kenmerken van tier 1-kernkapitaal-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten;
- 3) een standaardformulier en publicatie-instructies voor de openbaarmaking van de aard en de bedragen van specifieke bestanddelen van het eigen vermogen tijdens de overgangperiode (31 maart 2014 tot 31 december 2017); en

³ Docent VUB, advocaat te Brussel.

⁴ Advocaat te Brussel.

⁵ Advocaat te Brussel.

- 4) een standaardformulier en publicatie-instructies m.b.t. de openbaarmaking van de aard en de bedragen van specifieke bestanddelen van het eigen vermogen, van toepassing vanaf 1 januari 2018.

R.F. en M.G.

Richtlijn 2013/50/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 tot wijziging van richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten, richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en richtlijn 2007/14/EG van de Commissie tot vaststelling van concrete uitvoeringsvoorschriften van een aantal bepalingen van richtlijn 2004/109/EG (Pb.L. 6 november 2013, inwerkingtreding 26 november 2013)

FINANCIËEL RECHT

Europees financieel recht – Financiële markten – Openbare uitgifte – Transparantie

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Marchés financiers – Emission publique – Transparence

Deze richtlijn beoogt de gereglementeerde markten aantrekkelijker te maken voor KMO's door de verplichtingen inzake transparantie te vereenvoudigen (i.h.b. de administratieve last te verlagen); en de verbetering van de effectiviteit van de transparantieregeling. Daartoe wordt in hoofdzaak een reeks wijzigingen aan richtlijn 2004/109 aangebracht.

De wijzigingen inzake vereenvoudiging betreffen in het bijzonder:

- de afschaffing van de verplichting tussentijdse verklaringen van het bestuursorgaan te publiceren voor uitgevende KMO's;
- beperkingen aan de lidstaten om de verplichting op te leggen om periodieke informatie vaker te publiceren dan de jaarlijkse en de halfjaarlijkse verslagen;
- de verlenging van de uiterste termijn voor het publiceren van de halfjaarlijkse financiële verslagen tot 3 maanden na het einde van de verslagperiode.

De verbetering van de effectiviteit van de bestaande transparantieregeling betreft onder andere de volgende aanpassingen in richtlijn 2004/109:

- de uitbreiding van de definitie van "uitgevende instelling" voor certificaten van aandelen tot de uit-

gevende instellingen van de onderliggende effecten ongeacht of deze effecten al dan niet tot de handel op een gereglemeerde markt zijn toegelaten;

- de aanpassing van de regeling met betrekking tot de keuze en de vaststelling (bij gebrek aan keuze) van de lidstaat van herkomst voor uitgevende instellingen uit derde landen;
- de invoering van een jaarlijkse verslagplicht over betalingen aan overheden voor uitgevende instellingen die actief zijn in de winningsindustrie of de houtkap in oerbossen;
- de uitbreiding van de kennisgevingsvereisten tot financiële instrumenten die recht geven op het verwerven van aandelen waaraan stemrecht is verbonden, van een uitgevende instelling waarvan de aandelen tot een gereglemeerde markt zijn toegelaten, en de financiële instrumenten gerelateerd aan voormelde aandelen waarvan het economisch effect vergelijkbaar is met het houden van aandelen;
- de aanpassing van de kennisgevingsverplichtingen van belangrijke deelnemingen waaraan stemrechten zijn verbonden (in het bijzonder m.b.t. het samenvoegen van deelnemingen in de vorm van aandelen met deelnemingen in de vorm van financiële instrumenten);
- de invoering van de verplichting tot oprichting van een webportaal dat fungeert als Europees toegangspunt en de invoering van een geharmoniseerd elektronisch formaat voor de verslagen;
- de delegaties aan de Europese Commissie van een aantal uitwerkingsbevoegdheden i.h.b. wat betreft het specificeren van de inhoud van de kennisgeving van belangrijke deelnemingen in de vorm van financiële instrumenten en wat betreft de minimumnormen voor de verspreiding van gereglemeerde informatie en maatregelen inzake de toegang tot die informatie en de delegatie aan ESMA van de uitwerking van technische reguleringsnormen;
- de versterking van de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten om sancties op te leggen.

R.F. et M.G.

Wet van 21 december 2013 betreffende diverse bepalingen inzake de financiering voor kleine en middelgrote ondernemingen (BS 31 december 2013, inwerkingtreding 10 januari 2014, behoudens een aantal bepalingen die in werking treden op de datum bij KB bepaald of op 1 maart 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankrecht – Bankverrichting – Kredietovereenkomst – Financiering KMO

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire – Opération bancaire – Contrat de crédit – Financement PME

De wet van 21 december 2013 betreffende de financiering van KMO's creëert een specifiek kader voor kredieten aan ondernemingen gesloten vanaf 10 januari 2014. De bedoeling is om *enerzijds* meer transparantie te creëren met betrekking tot het kredietaanbod in de precontractuele fase zodat ondernemingen een bewuste keuze kunnen maken en beter kunnen vergelijken, en *anderzijds* de contractuele relatie tussen de kredietgever en de ondernemer evenwichtiger te maken. De wet geldt voor kredietovereenkomsten aangegaan vanaf 10 januari 2014 tussen een onderneming, die in de EER haar vestiging of maatschappelijke zetel heeft, en een professionele kredietgever die zijn commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in België of deze, met ongeacht welke middelen, richt op België of op verscheidene landen m.i.v. België en de kredietovereenkomst onder die activiteiten in België valt. Om onder de toepassing van de wet te vallen moet de kredietnemer 1° hetzij een onderneming zijn in de zin van de WMPC, hetzij een persoon zijn die een vrij beroep uitoefent in de zin van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de misleidende en vergelijkende reclame, de onrechtmatige bedingen en de op afstand gesloten overeenkomsten inzake de vrije beroepen én 2° hij moet voldoen aan de KMO-definitie in artikel 15, § 1 W.Venn.

De wet geldt voor elke overeenkomst waarbij een kredietgever een krediet verleent of toezegt aan een onderneming, in de vorm van een lening, of van elke andere gelijkaardige regeling met uitzondering van consumentenkredieten en kredietovereenkomsten die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 4 augustus 1994 op het hypothecair krediet.

De wet regelt de volgende aspecten van de kredietrelatie:

- 1) *algemene zorgvuldigheidsplicht*: de kredietgever, de kredietbemiddelaar en de onderneming moeten zich in hun onderlinge rechtsverhoudingen te goeder trouw en billijk gedragen en verstrekte informatie moet correct, duidelijk en niet misleidend zijn;
- 2) *informatieplicht*: de kredietgever, en in voorkomend geval de kredietbemiddelaar, moeten bij de kredietnemer, en in voorkomend geval de persoon die een persoonlijke zekerheid stelt, de pertinente informatie opvragen om de haalbaarheid van het beoogde project waarvoor het krediet wordt aangevraagd, de financiële toestand van de kredietnemer en de zekerheidssteller alsook hun terugbetalingsmogelijkheden en hun lopende financiële verbintenissen te kunnen beoordelen; de kredietgever, en in voorkomend geval de kredietbemiddelaar,